

kommer godt igennem både den finansielle krise og den økonomiske lavvækstperiode, som vi p.t. er inde i på verdensplan. Det er også baggrunden for, at vi her i weekenden har forhandlet en aftale på plads, der har været grundigt forberedt og nu grundigt politisk forhandlet, for at have en sikkerhed for, at det, der er en af samfundets helt afgørende mekanismer, rent faktisk fortsat virker, nemlig at kreditinstitutterne stadig væk formidler kredit til sunde og kreditværdige virksomheder og husholdninger. For den familie, som står og bliver nødt til at sælge sit hus, måske fordi den ene af ægtefællerne har mistet arbejdet, og som skal flytte til noget mindre, er det jo helt afgørende, at man har adgang til sin bank, at man har adgang til fortsat at få lån, og derfor er det at sikre en ordentlig kreditformidling punkt et, ligesom det selvfølgelig skal sikres, at der er en ordentlig stimulans af dansk økonomi. Det har vi taget hånd om i forbindelse med finansloven, men som sagt afviser vi ikke, at der kan ske yderligere tiltag.

Kl. 10:14

Formanden:

Hr. Frank Aaen.

Kl. 10:14

Frank Aaen (EL):

Jeg har noteret mig, at bankdirektørerne syntes, det var rigtig rart med nogle flere penge, og det kan man jo ikke overraskes over. Sådan har bankdirektører det jo; når de nu selv har formøbet alle pengene, er det jo rart, at regeringen kommer og vil forære dem nogle flere, de kan formøble. Men samme dag, som bankpakken blev offentliggjort, sagde alle eksperter, alle fra erhvervslivet, alle fra fagbevægelsen, alle de, der ved, hvordan det går ude i den reelle verden, at det jo ikke hjælper noget som helst i forhold til tvangsauktioner og stigende arbejdsløshed. Det er derfor, jeg synes, at regeringen bliver ved med at snakke, som om den her bankpakke er løsningen på noget som helst.

Den er ikke løsningen på noget som helst andet end måske for nogle banker, der mangler penge i kassen, men ikke i forhold til de problemer, almindelige mennesker har, og derfor spørger jeg igen: Hvorfor er der brug for at gå og vente, når vi i dag kan se, at folk mister deres hus? Hvorfor er der brug for at vente, når vi i dag kan se, at folk mister deres arbejde og prognosen er 200.000 i løbet af kort tid? Det er jo det, der forundrer os, nemlig at man ikke kommer i gang med de reelle økonomiske problemer i stedet for bare at forgylde bankerne.

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:15

Kl. 10:15

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Frank Aaen, at det er meget tydeligt, at hr. Frank Aaen enten ikke læser aviser eller ikke følger med i, hvad der bliver sagt, eller også læser det utrolig selektivt.

Der er ingen tvivl om, at der har været et meget, meget udtalt ønske fra samtlige parter om, at vi undgik at komme i en situation med kreditklemme. Nationalbanken har faktisk – synes jeg – lavet et gedigent og meget, meget sobert stykke analysearbejde om, hvad det er for udfordringer, vi står over for. Og realiteten er jo den, vil jeg sige til hr. Frank Aaen, at hvis tømmermesteren, der bor i Herning, ikke kan forlænge sin kassekredit, ikke har mulighed for at betale de personer, som tømmermesteren måtte skylde penge, bliver han jo nødt til at begynde at slanke sin virksomhed. Det betyder, at folk bliver fyret og mister deres arbejde, og derfor vil jeg sige, at det at løse problemerne med kreditklemmen, er noget, der påvirker hver evig eneste dansker i dette land. Det er noget, der har en betydning for, om arbejdsløsheden stiger hurtigt eller mindre hurtigt, og derfor har det været helt afgørende, at den problemstilling blev løst.

Jeg vil også sige til hr. Frank Aaen, at der jo er en lang række initiativer, som jeg allerede har gennemgået, bl.a. skattelettelser, der giver en real disponibel indkomststigning for familierne i Danmark, der jo er med til at sikre, at der er et godt grundlag.

Kl. 10:16

Formanden:

Så er det fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 10:16

Line Barfod (EL):

Ministeren bliver ved med at tale, som om det skulle hjælpe noget med de her yderligere 100 mia. kr., man nu giver til bankerne, oven i garantien på 3.000 milliarder kroner og de 20 mia. kr., man gav til Roskilde Bank i efteråret. Men ministeren har jo ingen sikkerhed for, at de penge også bliver brugt til at låne ud til virksomheder og til boligejere. Det blev helt klart i går, da jeg blev ved med at spørge ministeren om, hvad regeringen vil gøre for at hjælpe de mange, der risikerer, at deres bolig kommer på tvangsauktion, de mange familier, der risikerer at blive sat